Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

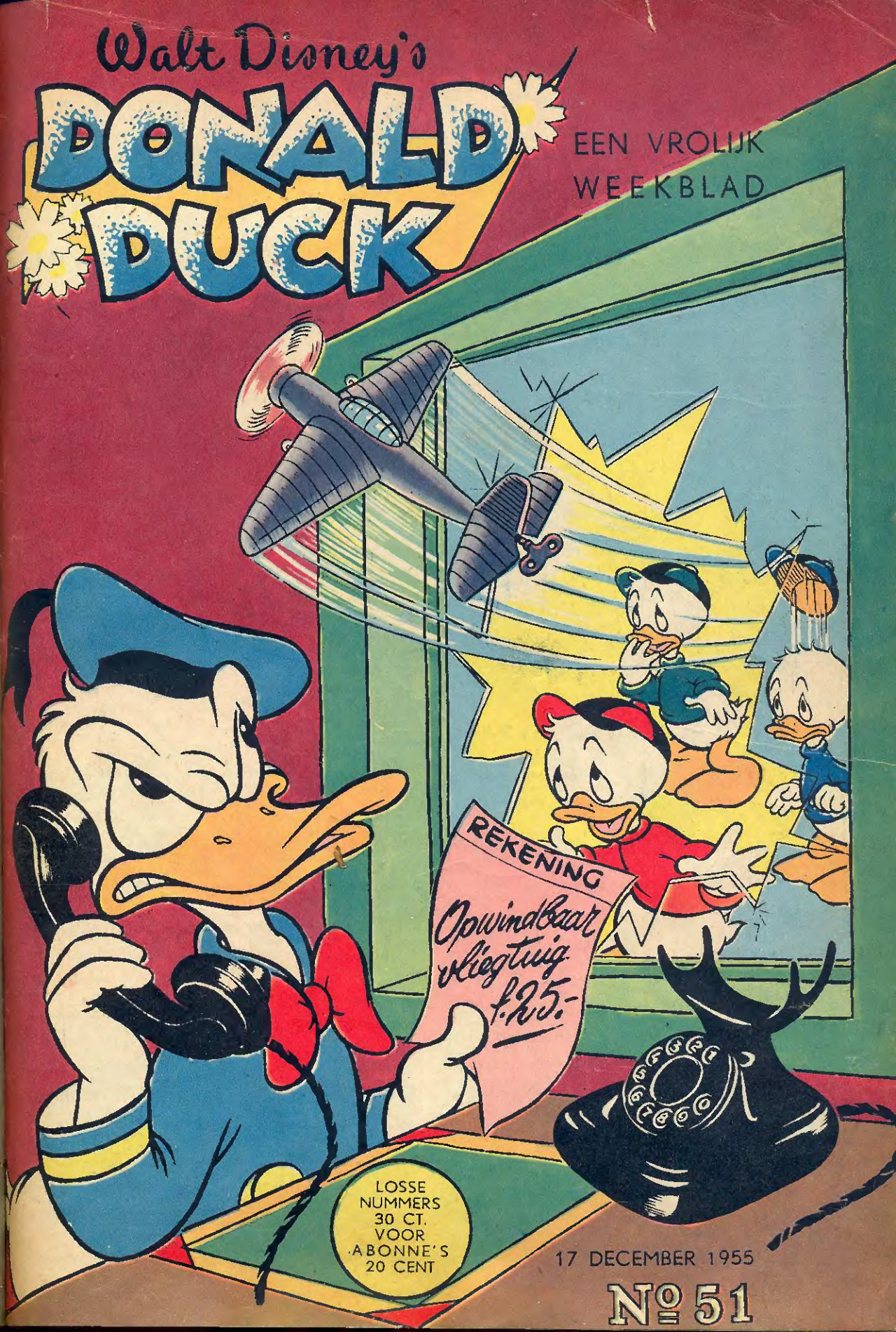

LOSSE NUMMERS 30 CT. VOOR ABONNE'S 20 CENT

17 DECEMBER 1955

Nº 51

HIER SPREEKT DONALD DUCK

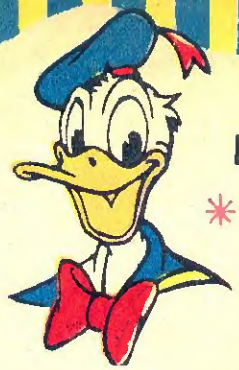

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Over een dag of wat breekt voor jullie de Kerstvakantie weer aan. Arme Donald zal wel werken, hoor! Hij heeft nog de bijzondere pech, dat Eerste Kerstdag dit jaar op Zondag valt, zodat er maar één extra vrije dag voor hem overschiet. Jullie daarentegen krijgen jullie gewone, vette portie. Hoeveel dagen zijn het ook weer? Ik ben het vergeten, want voor mij is de tijd van echte Kerstvakantie al héél lang geleden.
Je merkt wel, dat ik een beetje jaloers op jullie ben. O ja, ik zou het helemaal niet erg vinden, als de rollen eens werden omgedraaid. Dat jullie dus geen vakantie kregen en dat Donald een paar weken vrijaf kreeg. En al steeg er dan nog zo'n woest gehuil bij jullie op, het zou me als muziek in de oren klinken.. Maar neen, het zal wel beter zijn zoals het nu is. Wij, ouderen, moeten werken voor jullie. Wij moeten zorgen, dat jullie op je tijd vakantie kunnen krijgen.
Maar wacht eens even. Ik geloof, dat ik een beetje voorbarig ben. De vakantie is nog niet aangebroken. Juist in deze dagen moeten jullie hard werken om met 'n behoorlijk Kerstrapport thuis te kunnen komen. Als er onder jullie soms snuiters zijn, die in de afgelopen maanden wat veel gespeeld hebben of zelfs hebben geluierd, dan bestaat er nu nog kans om iets goed te maken. Pak dus nog eens goed aan. Doe extra, buitengewoon en bijzonder je best, met in het vooruitzicht.... een heerlijke Kerstvakantie!

DONALD

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

Wat zijn jullie dit jaar door Sinterklaas verwend, zeg! Enorm gewoon! Ik heb echt zitten genieten van alle brieven, waarin jullie me zo uitgebreid hebt verteld over wat je gekregen hebt en wat jullie gedaan hebben. Je weet het, als je naar mij wilt schrijven, dan moet je op de enveloppe zetten: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links in de hoek moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, Tot schrijfs, allemaal!

JAN MOOY. ENSCHEDE. Nee, Jan, ik vind voetballen geen wilde sport. Integendeel, ik vind het een heel prettige, om zo maar eens te zeggen: „sportieve" sport! Dus hierover hebben wij een andere mening.

DRIES DE LETH, AMSTERDAM. Zeg, Dries, hoe gaat het met je nieuwe schildpad? Houdt hij nu weer zijn winterslaap? Zorg er maar goed voor, dat hij dit jaar niet te lang slaapt; je weet nu, dat schildpadden daar niet tegen kunnen! Veel succes er mee, hoor.

GRIETJE VAN WIEREN, SURHUISTERVEEN. Ja, het vervolgverhaal „De vijf gaan er vandoor" vind ik ook prachtig. Je bent zeker benieuwd hoe het afloopt, hè? Maar dat zeg ik je niet, dat lees je van zelf wel!

CORRIE HOOGEVEEN, HARLINGEN. Maar Corrie, wat win jij toch veel prijzen, zeg! Geweldig gewoon! Natuurlijk mag je vader „Donald Duck" eerder lezen dan jij. Je weet toch wel, dat grote mensen vóór gaan? Maar ik ben blij dat je zo van het vrolijke weekblad geniet, meiske.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

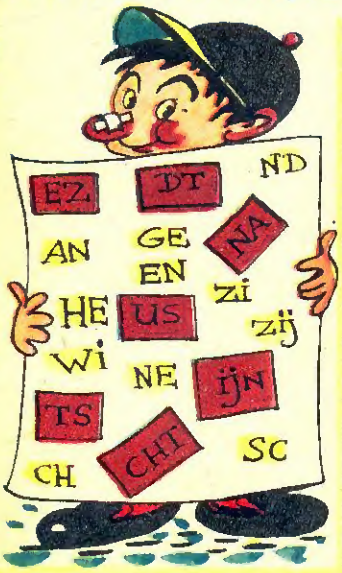

Nico Neuzelaar loopt dikwijls op straat te dromen en let dan niet op 't verkeer. Het zal je dus wel niet verbazen, dat hij nu een pleister op zijn neus heeft. Onder ons gezegd: hij is er nog goed afgekomen. Dan had hij maar uit moeten kijken. Intussen heeft 't ongelukje van Nico ons aan de puzzle van deze week geholpen. In het vierkant staan namelijk 17 groepen van twee letters en één groep van drie letters. De letters staan per groep al in de goede volgorde! Je hebt dus alleen nog maar de groepen op de juiste manier achter elkaar te zetten, dan lees je 't spreekwoord, dat op Nico van toepassing is en dat ook de oplossing vormt van deze puzzle. Wij verklappen nog, dat iedere letter, die aan het eind van één van de woorden van het spreekwoord komt, in een rood hokje te vinden is en dat je de groep van drie letters helemaal achteraan moet zetten. Schrijf het spreekwoord op een briefkaart, en zend deze vóór 22 december aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Linksboven in de hoek van de kaart moet je schrijven: Oplossing nummer 51. Veel succes, allemaal!

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de winnaars en winnaressen, die met hun goede oplossing van de prijsvraag in nummer 45 een prijs hebben gewonnen.
Eerste prijs, een fototoestel: Catie Faasse, **Terneuzen.**
Tweede prijs, een vulpen: H. Blekkenhorst, **Den Hem.**
Derde tot en met vijftiende prijs, een vulpotlood: Ria van Dalen, **Brakel**; Rudolf Koehl, **Vroomshoop**; Irene Briels, **Oisterwijk**; Elly Buys, **Wormerveer**; Hansje Grum, **Arnhem**; Rietje van Homelen, **Boxtel**; Hans Scheffer, **Rotterdam**; Hans van Gulick, **'s Hertogenbosch**; Iet Bos, **Oosterbeek**; Karel Staats, **Leiden**; B. van Oort, **Doorn**; Jan Stevens, **Emmen**; Willie van Emmerik, **Heerlerheide.**
De oplossing van de wekelijkse prijsvraag in nummer 49 luidt: **BORSTPLAAT.**

Eerste prijs: Een prima fototoestel, Kodak zes -20 Brownie. Model E. winkelwaarde f 28.-: tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50: Derde tot en met vijftiende prijs: een fraai vulpotlood.

DONALD DUCK *Een Vrolijk Weekblad*

Uitgave van „Margriet". Weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telef. 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 20 cent per week of f 2.60 per kwartaal. Losse nummers 30 ct. Voor België 40 fr. per kwartaal. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers N.V., Grote Steenweg 660, Berchem-Antwerpen. Betalingen per postmandaat of P.C.R. 86491. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname 2.60 per kwartaal; voor alle overige landen f 3.50 per kwartaal. - *Copyright 1955 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V." Alle rechten voorbehouden.*

WALT DISNEY'S
De kleine
BOZE WOLF
ABRA KA DABRA! IK BEN BLIJ DAT IK NIET IN JOUW SCHOENEN STA, KLEINE WOLF! VANDAAG ZUL JE EEN HELE GROTE, VUURSPUWENDE DRAAK ZIEN!
WAT?!
KUNT U MISSCHIEN OOK ZIEN OF HIJ ME ZAL OPETEN, PROFESSOR UIL? ZIET U NOG IETS?
NEE, MEER KAN IK NIET ZIEN! JE MOET VANDAAG MAAR HEEL VOORZICHTIG ZIJN, WOLFJE! DEZE DRAAK IS ERG GEVAARLIJK! GA JE MAAR ERGENS VERSTOPPEN!
DAT ZAL IK DOEN!
WIST IK MAAR WAAR HIJ WAS! DAN GING IK ME WEL ERGENS VERSTOPPEN, MAAR NU DURF IK DAT NIET TE DOEN!
HALLO, KLEINE WOLF!
HELP!

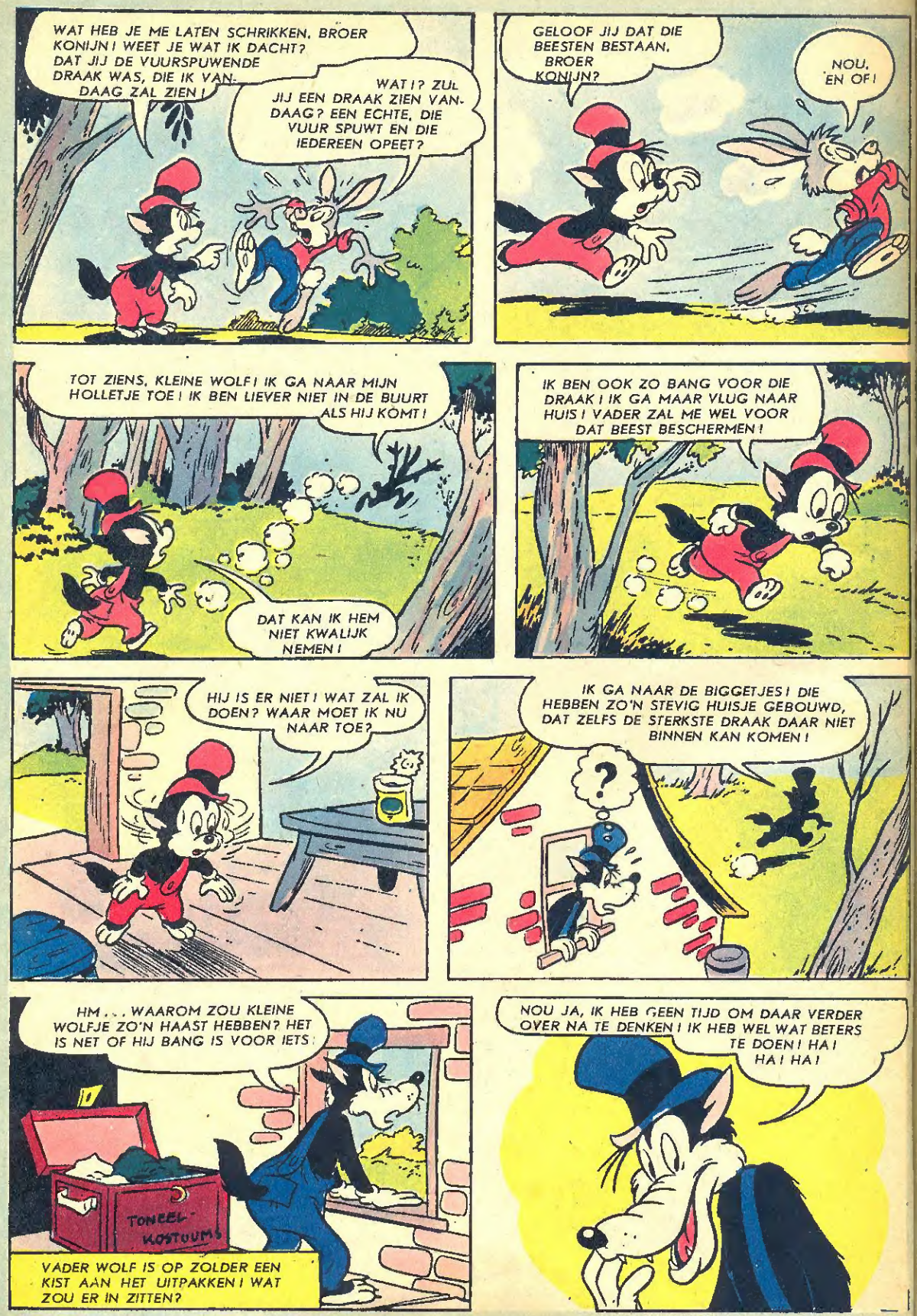
WAT HEB JE ME LATEN SCHRIKKEN, BROER KONIJN! WEET JE WAT IK DACHT? DAT JIJ DE VUURSPUWENDE DRAAK WAS, DIE IK VANDAAG ZAL ZIEN!
WAT!? ZUL JIJ EEN DRAAK ZIEN VANDAAG? EEN ECHTE, DIE VUUR SPUWT EN DIE IEDEREEN OPEET?
GELOOF JIJ DAT DIE BEESTEN BESTAAN, BROER KONIJN?
NOU, EN OF!
TOT ZIENS, KLEINE WOLF! IK GA NAAR MIJN HOLLETJE TOE! IK BEN LIEVER NIET IN DE BUURT ALS HIJ KOMT!
DAT KAN IK HEM NIET KWALIJK NEMEN!
IK BEN OOK ZO BANG VOOR DIE DRAAK! IK GA MAAR VLUG NAAR HUIS! VADER ZAL ME WEL VOOR DAT BEEST BESCHERMEN!
HIJ IS ER NIET! WAT ZAL IK DOEN? WAAR MOET IK NU NAAR TOE?
IK GA NAAR DE BIGGETJES! DIE HEBBEN ZO'N STEVIG HUISJE GEBOUWD, DAT ZELFS DE STERKSTE DRAAK DAAR NIET BINNEN KAN KOMEN!
?
HM... WAAROM ZOU KLEINE WOLFJE ZO'N HAAST HEBBEN? HET IS NET OF HIJ BANG IS VOOR IETS!
TONEEL-KOSTUUMS
VADER WOLF IS OP ZOLDER EEN KIST AAN HET UITPAKKEN! WAT ZOU ER IN ZITTEN?
NOU JA, IK HEB GEEN TIJD OM DAAR VERDER OVER NA TE DENKEN! IK HEB WEL WAT BETERS TE DOEN! HA! HA! HA!

EVEN LATER . . .
NATUURLIJK KUN JE BIJ ONS KOMEN KLEINE WOLF! JE MAG OOK WEL BLIJVEN SLAPEN ALS JE WILT!
O WAT FIJN! DANK JE WEL HOOR!

MAAR MAG IK OOK BIJ JULLIE BLIJVEN ALS IK VERTELD HEB WAT PROFESSOR UIL ME GEZEGD HEEFT? IK WAS VANMORGEN BIJ HEM EN TOEN . . .

. . . ZEI HIJ DAT IK VANDAAG EEN GROTE VUURSPUWENDE DRAAK ZOU ZIEN! IK WEET NIET WAT IK MOET DOEN! IK BEN ZO BANG!
HAHA! KLEINE WOLFJE IS BANG VOOR EEN DRAAK!

IK KAN NIET MEER VAN HET LACHEN! WAT 'N MOP!
IK DENK DAT JE VADER JE TE VEEL SPROOKJES HEEFT VOORGELEZEN, KLEINE WOLF!

NEE, HET IS HEUS WAAR!
HAHA! JE KUNT ONS ECHT NIET BANG MAKEN MET DAT RARE DRAKENVERHAAL VAN JE! WE GAAN LEKKER TOCH NAAR BUITEN!
HEB JE GEEN ZIN OM MEE TE GAAN?

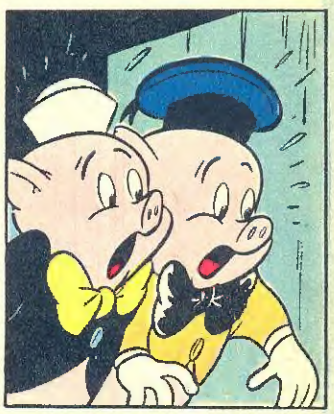

HELP! W-WEET JE W-WAT WE GEZIEN H-HEBBEN?
KLAP!
EEN . . . EEN . . . D-DRAAK!

MAAK DAT JE WEGKOMT, JONGENS! HIJ KOMT DEZE KANT UIT!

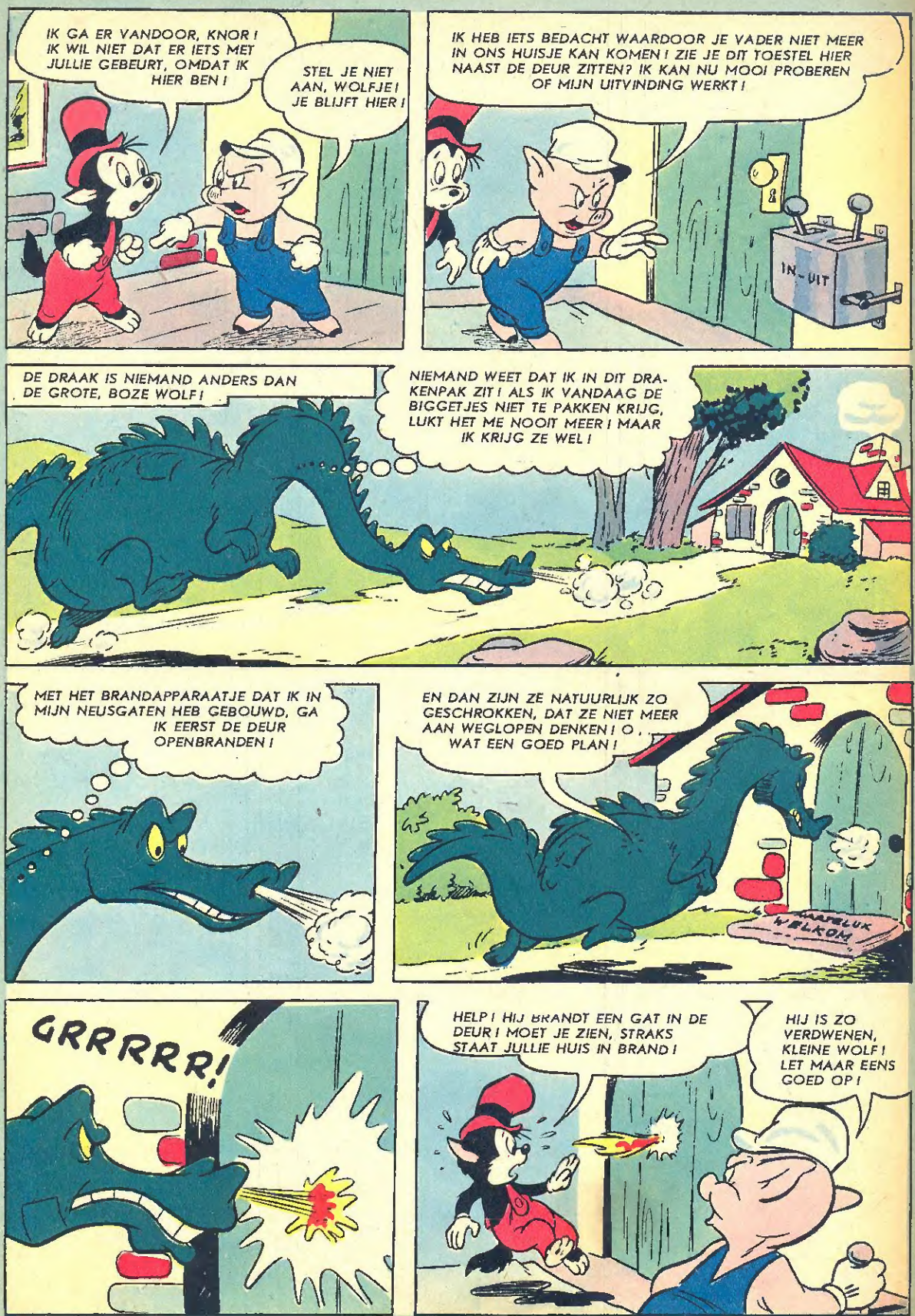
IK GA ER VANDOOR, KNOR! IK WIL NIET DAT ER IETS MET JULLIE GEBEURT, OMDAT IK HIER BEN!
STEL JE NIET AAN, WOLFJE! JE BLIJFT HIER!
IK HEB IETS BEDACHT WAARDOOR JE VADER NIET MEER IN ONS HUISJE KAN KOMEN! ZIE JE DIT TOESTEL HIER NAAST DE DEUR ZITTEN? IK KAN NU MOOI PROBEREN OF MIJN UITVINDING WERKT!
IN - UIT
DE DRAAK IS NIEMAND ANDERS DAN DE GROTE, BOZE WOLF!
NIEMAND WEET DAT IK IN DIT DRAKENPAK ZIT! ALS IK VANDAAG DE BIGGETJES NIET TE PAKKEN KRIJG, LUKT HET ME NOOIT MEER! MAAR IK KRIJG ZE WEL!
MET HET BRANDAPPARAATJE DAT IK IN MIJN NEUSGATEN HEB GEBOUWD, GA IK EERST DE DEUR OPENBRANDEN!
EN DAN ZIJN ZE NATUURLIJK ZO GESCHROKKEN, DAT ZE NIET MEER AAN WEGLOPEN DENKEN! O, WAT EEN GOED PLAN!
WELKOM
GRRRRR!
HELP! HIJ BRANDT EEN GAT IN DE DEUR! MOET JE ZIEN, STRAKS STAAT JULLIE HUIS IN BRAND!
HIJ IS ZO VERDWENEN, KLEINE WOLF! LET MAAR EENS GOED OP!

WAT GEBEURT ER MET ME? WIE DOET DAT?
IK HOEF ALLEEN MAAR OP DIT KNOPJE TE . . .
SSSST!
SSST!
. . . DRUKKEN EN MOET JE NOU EENS KIJKEN! DAT IS NIET GEK, HÈ?
DIE MAAKTE EEN MOOIE BUIKLANDING, ZEG!
BOEM!
ZIEZO, DIE DRAAK ZAL HIER WEL NOOIT MEER TERUGKOMEN! DAT VERZEKER IK JE OP EEN BRIEFJE!
WEL BEDANKT VOOR JE HULP, KNOR! WEET JE WAT IK ZAL DOEN? IK VERTEL VADER VAN JE UITVINDING, DAN DURFT HIJ VAST NIET MEER NAAR JULLIE TOE TE GAAN!
DAT IS EEN GOED IDEE!
VERTEL HEM DAN MAAR DAT HIJ ANDERS DEZELFDE LUCHTREIS KAN MAKEN ALS DE DRAAK HEEFT GEMAAKT!
HIJ ZAL VOORLOPIG WEL NIET KOMEN!

IK HOOP MAAR, DAT VADER NU WEL THUIS IS! WAT ZAL HIJ VERBAASD ZIJN ALS IK HEM DIE DRAKENGESCHIEDENIS VERTEL!

KLEINE WOLF, LUISTER EENS! ER KWAM HIER EEN PAAR MINUTEN GELEDEN EEN DRAAK VOORBIJ MET EEN STAART DIE HELEMAAL KAPOT WAS! HEB JE HEM OOK GEZIEN?
HI! HI!

JA, PROFESSOR UIL, IK HEB HEM GEZIEN! KNOR HEEFT HEM VOORGOED WEGGEJAAGD! DAT WEET IK ZEKER!

INTUSSEN . . .
O . . . DAAR KOMT WOLFJE AANGELOPEN EN IK KAN DIE RITSSLUITING NIET OPEN KRIJGEN! IK WIL NIET DAT HIJ MIJ IN DIT PAK ZIET!

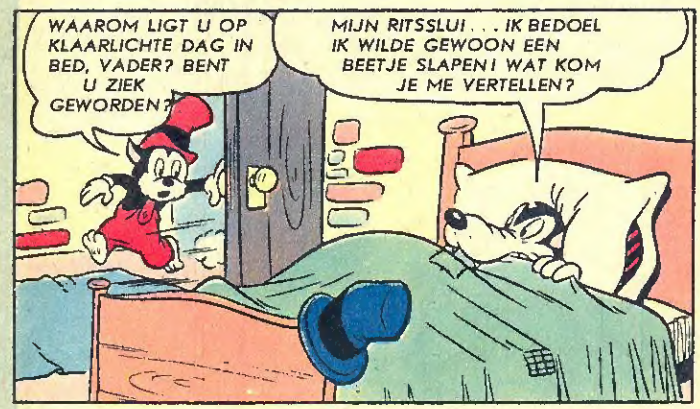
WAAROM LIGT U OP KLAARLICHTE DAG IN BED, VADER? BENT U ZIEK GEWORDEN?
MIJN RITSSLUI . . . IK BEDOEL IK WILDE GEWOON EEN BEETJE SLAPEN! WAT KOM JE ME VERTELLEN?

O VADER, TOEN IK VANDAAG BIJ DE BIGGETJES WAS, IS ER ZO IETS LEUKS GEBEURD! U BENT TOCH NIET TE MOE OM EVEN NAAR ME TE LUISTEREN, HE?

EN WOLFJE VERTELT . . .
EN TOEN VLOOG DIE DRAAK EERST DE LUCHT IN EN DAARNA VIEL HIJ EEN EIND VERDEROP MET EEN HELE HARDE BONS OP DE GROND! VINDT U DAT NOU GEEN LEUK VERHAAL?
O, ENIG! IK LACH ME EEN HOEDJE!
BAH!

WALT DISNEY'S

Mickey Mouse

in GOOFY'S LIJM

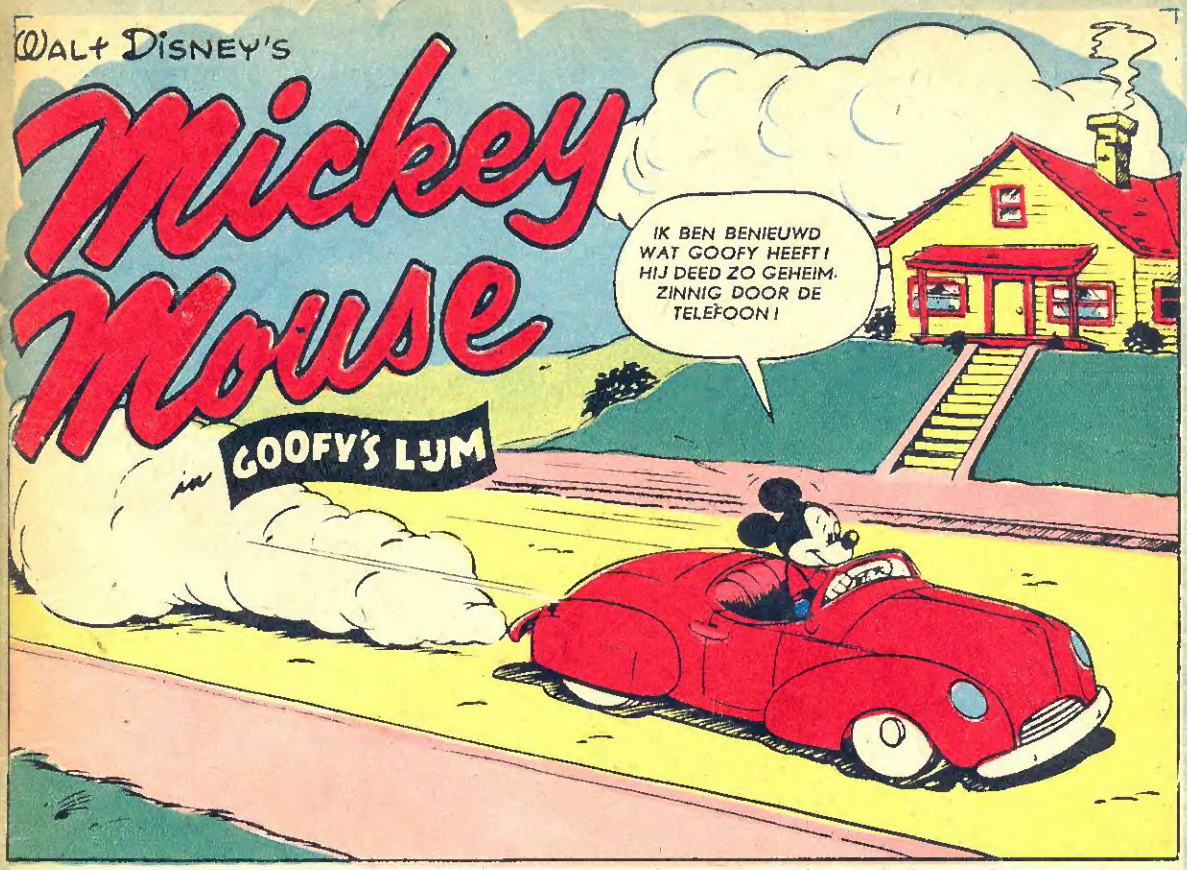

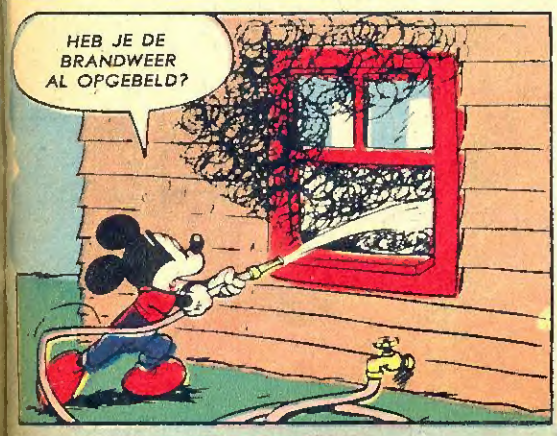

MOET JE DAT NOG VRAGEN? OF ZIE JE SOMS NIET DAT ER OVERAL ROOK HANGT?
O . . . BEDOEL JE DAT? DIE KOMT VAN MIJN UITVINDING!
DAT IS ZEKER EEN SOORT BROODROOSTER?
MIS! KOM MAAR MEE, DAN KUN JE HET ZIEN!
HET IS NET OF IK OP EEN VULKAAN STA! IK KAN GEEN HAND VOOR OGEN ZIEN!
DAAR WEN JE WEL AAN, HOOR!
IK HOOP HET! MAAR WAAR IS NOU DIE NIEUWE UITVINDING VAN JE?
HIER IN DEZE PAN! KUNSTMATIGE RUBBER!
BLUB! BLOEBEL BLURB!
KUNSTMATIGE RUBBER?
ZIE JE DIT BALLETJE? DAT HEB IK GISTEREN GEMAAKT!
DAT IS NIET GEK ZEG! EN WAT KAATST IE LEKKER!
JA. HÈ? WEET JE WAAR IK HET VAN GEMAAKT HEB?
NEE VERTEL HET EENS!
VAN EEN STEL OUDE AUTOBANDEN!
MEEN JE DAT HEUS, GOOFY?
JA, MAAR VANDAAG HEB IK IETS ANDERS GEPROBEERD!

Vervolg blz. 15

GEORGINA, een meisje, is zo jongensachtig, dat zij door iedereen George wordt genoemd. In de grote vakantie komen haar neven Juul en Dick en haar nichtje Anneke bij haar op Kirrin-hoeve logeren. George's moeder wordt onverwacht naar het ziekenhuis gebracht en haar vader gaat mee. Om aan de plagerijen van de zure huishoudster juffrouw Stok te ontkomen, vluchten de vier kinderen met hun hond Timmie naar Kirrin-eiland, het eigendom van George. Zij vinden daar aan boord van een wrak, dat op de rotsen is geslagen, een zwarte koffer. Zij denken dat er smokkelaars in het spel zijn. Op de derde dag van hun verblijf op het eiland komen juffrouw Stok, haar man en haar zoontje Eduard ook opdagen. Zij weten niet, dat de kinderen en de hond zich in een grot verborgen houden. Nadat George, Juul en Dick de drie ongewenste bezoekers met „spookgeluiden" bang hebben gemaakt, ziet Juul morse-tekens, die vanaf een schip op zee naar het eiland geseind worden.

„Vlug, George, schiet toch op," drong Juul aan. „Ja, ja, hijgde George, die lenig als een aap tegen het knopentouw opklom, „ik kan niet vlugger!" Even later stonden ze allebei aan de rand van de rots en staarden naar het knipperlicht op zee. „Ja," zei George, „dat zijn morse-tekens! Wacht even ..o..o..! ..d..einde!" Langzaam spelde ze de letters en teleurgesteld zei ze het woordje „einde". Ze waren net te laat geweest — de boodschap was overgebracht en nu wisten ze niet, wat het was geweest. „Verdikkie," zei Juul uit zijn humeur, „als ik er nu maar wijs uit had kunnen worden! Je moet me maar meteen morse leren, George, want je ziet, dat het altijd van pas kan komen." Nog een poosje bleven ze wachten, maar er gebeurde niets meer op de donkere zee. „Die laatste letters waren zeker van het woord „antwoord"," zei George, „ik denk, dat ze het een of ander antwoord verwachten." Juul lachte zachtjes. „Nou, dan kunnen ze lang wachten," zei hij, „vanavond krijgen ze het in elk geval niet! Ik denk, dat de familie Stok vanavond wel in de kerkers zal blijven! Die zijn veel te bang voor alle koeien, schapen en paarden, die onder het kasteel rondlopen!" Juul had gelijk — de drie ongewenste bezoekers zaten bang en onrustig bij elkaar en durfden zich voor het dag werd niet te verroeren! Maar de kinderen in de grot sliepen heerlijk en Timmie gromde de hele nacht niet, dus er was geen onraad. De volgende morgen gingen ze voor alle zekerheid niet zwemmen, want misschien was de familie Stok ook wel vroeg op. Ze hadden 'n heerlijk ontbijt en dronken er de laatste flesjes vruchtensap bij. „En nu is er geen limonade meer," zei Juul spijtig, „jammer, het was juist zo lekker!" Anneke leunde voldaan tegen de rotswand. „Dit is het lekkerste eten, dat we tot nu toe gehad hebben!" zei ze. „Ik vind, dat we hier veel fijner eten dan thuis! Zou Eduard nu ook zo lekker eten?" — „Reken maar," zei Dick," juffrouw Stok zal tante's kasten wel geplunderd hebben! Ze hebben vast het beste, wat er te vinden was, meegenomen!" George sprong

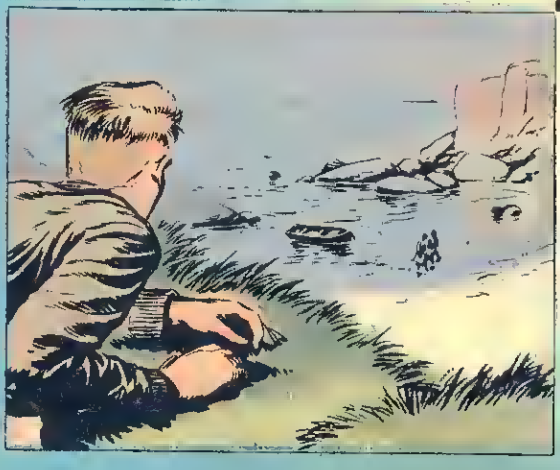

op. „Dat is waar!" riep ze uit, „daar heb ik nog niet eens aan gedacht! Ze kunnen wel van alles gestolen hebben! Stel je voor, dat ze ook nog zilveren dingen en zo hebben meegenomen!" — „Dat kan best het geval zijn," zei Juul ernstig. „Het zou verschrikkelijk zijn, George, als je moeder thuis kwam en haar halve huis was leeg! Vooral als ze zich dan nog zwak en ziek voelde, vlak na die operatie!" — „Ja!" zei George en ze zag er geweldig boos uit. „Maar ik zal zien, dat ik daar wat aan kan doen. Eerst moeten we te weten komen, of ze écht dingen meegenomen hebben!" Ze overlegden, hoe ze er het beste achter

HGER

konden komen, of er werkelijk iets weggehaald was uit Kirrin-hoeve.

„Ik denk, dat ze de gestolen dingen wel in de kelders zullen bewaren," zei Juul. „Dat is de meest aangewezen plaats!"

„Laten we dat maar meteen onderzoeken!" stelde Dick voor. „Misschien zijn ze wel weggegaan en dan kunnen we eens gaan kijken, wat er zoal te vinden is!"

„Goed!" zei George, die van aanpakken hield. „Anneke, ga je mee, of blijf je liever hier om je huishouden te doen?" Anneke stond in tweestrijd. Ze wilde graag met de anderen mee, maar aan de andere kant vond ze het ook heerlijk

om af te wassen en de heibedden op te schudden en alles op te ruimen. Eindelijk besloot ze om maar in de grot te blijven. De anderen moesten maar alleen op onderzoek uit. Juul, George en Dick klauterden dus tegen het rauw op en verdwenen door het gat. Tim bleef bij Anneke, omdat ze bang waren, dat hij zou gaan blaffen. Anneke bond hem vast en hij kreunde een beetje, maar veel leven maakte hij niet. De drie anderen gingen op hun buik bovenop de rots naar het kasteel liggen kijken. Eerst scheen er niemand te zijn, maar even later kwamen de drie leden van de familie Stok opdagen. Ze kwamen

De vijf gaan er vandoor

EEN SPANNEND VERVOLGVERHAAL DOOR ENID BLYTON

zeker regelrecht uit de donkere, kille kelders, want ze bleven een poosje in de zon staan en keken naar alle kanten om zich heen. Stinker bleef vlak bij juffrouw Stok met zijn staart tussen zijn poten. „Ze zijn zeker bang, dat ze de dierenwinkel van gisteravond tegen zullen komen!" grinnikte Dick. Een poosje bleven de „Stokken" staan praten; toen liepen de ouders de kant van het wrak op en Eduard verdween in de kamer met de ingestorte zoldering, waar de kinderen eerst hadden willen gaan slapen. „Ik ga achter die twee aan," fluisterde Juul, „kijken jullie, wat Eduard van plan is?" Hij verdween en hield zich verscholen achter de struiken, terwijl hij de twee mensen voor hem goed in de gaten hield. Voorzichtig gingen George en Dick de rots over tot aan het kasteel. Zij hoorden Eduard fluiten. Stinker holde over het binnenplein. Met een stapel kussens in zijn armen kwam Eduard even later de in puin gevallen kamer uit. George werd vuurrood van kwaadheid en greep Dicks arm stijf vast. „Moeders mooiste kussens....!" fluisterde ze. „O, hoe durven ze!" Ook Dick was kwaad. Het leek er veel op, dat de familie Stok echt een heleboel van Kirrin-hoeve had meegesleept. Hij raapte een kluit aarde op, mikte zorgvuldig en smeet de kluit naar Eduard. De aarde kwam terecht tussen de jongen en Stinker en viel in losse kluitjes uiteen. Geschrokken liet Eduard de kussens vallen en keek naar de lucht. Hij dacht zeker, dat de aarde van daar naar beneden was komen vallen! Dick wachtte, tot de verbaasde jongen een andere kant uitkeek en liet toen opnieuw een grote kluit door de lucht vliegen. Meteen daarop loeide hij, juist zoals hij de vorige avond had gedaan. Doodsbenauwd keek Eduard om zich heen. Alweer die koeien! En eerst die aarde, die boven op hem viel! Wat gebeurde er toch? Opnieuw loeide Dick; Eduard gaf een gil, rende naar de ingang van de kelder en viel in zijn haast bijna van de steile trap af. Hij verdween met een angstig gejammer in de diepte en liet alle kussens, die hij had laten vallen, op de grond liggen. „Gauw!" zei Dick en sprong overeind. „Die zal de eerste paar minuten wel niet terugkomen! Nou hebben wij net tijd om die kussens weg te halen!" Ze holden naar het binnenplein, pakten de kussens en renden weer terug naar het hoekje in de roekentoren, waar ze zich verscholen hielden. Dick keek naar de oude kamer, waar Eduard de kussens vandaan had gehaald. „Als we er nog eens heenrenden en gingen kijken, wat ze nog meer hebben?" vroeg hij. „Daar hebben we nu net mooi de kans voor!" — „Ik ga wel!" zei George. „Blijf jij maar hier, dan kun je de ingang van de kelders in de gaten houden. Als je Eduard ziet komen, hoef je enkel maar te gaan loeien, dán verdwijnt hij wel weer!" — „Puik!" zei Dick. George rende naar de ingestorte kamer en keek vlug om zich heen.

Toen beet ze op haar lippen van woede en ze had moeite om niet direct naar Eduard te gaan om hem de les te lezen. Want de familie Stok had inderdaad zo veel mogelijk meegesleept, dat niet van hen was, maar wèl van George's moeder. Er lagen dekens, zilveren vorken en lepels, allerlei eetwaar en zelfs ook nog 'n flinke stapel linnengoed. George liep vlug naar Dick terug. „Daar liggen massa's dingen van ons!" fluisterde ze. „Help je mee, dan pakken we alles in en nemen we 't hele zaakje mee! Als we opschieten, lukt ons dat wel, voor Eduard weer terugkomt!" Juist toen ze dit zei, zagen ze Juul aankomen. Hij kroop bij hen in hun schuilhoek en zei: „Ze zijn naar het wrak geroeid. Die vader Stok is wel een knap zeeman, want hij weet precies waar de riffen zitten en hij roeit geweldig!" „Mooi zo," zei Dick, „dan hebben we volop tijd om dit zaakje hier te regelen!" Hij vertelde Juul haastig, wat George allemaal in de ingestorte kamer had gevonden. „Wat een mensen!" zei Juul verontwaardigd. „Je kunt wel merken, dat ze helemaal niet van plan zijn om nog naar Kirrin-hoeve terug te gaan. Nu weet ik zéker, dat ze samenspannen met die smokkelaars! Als dit zaakje achter de rug is, piepen ze er tussen uit en dan ziet je moeder nooit meer iets terug van haar spulletjes!"

„Niks daarvan!" zei George dadelijk. „We slepen alles naar de grot! Dick houdt de ingang van de kelders in het oog en jij en ik, Juul, halen in die tussentijd de hele kamer daar leeg!" — „Maak dan voort," zei Juul. „Dat moet gebeurd zijn, voor vader en moeder Stok terugkomen en dat zal niet lang duren, denk ik! Ze zullen wel alleen maar die koffer en misschien nog andere dingen aan het ophalen zijn! Misschien was daarom wel dat licht op zee, gisteravond! Om te vertellen, dat er weer nieuwe smokkelwaar gebracht is!" Vlug gingen Juul en George naar de ingestorte kamer en stapelden alles wat daar lag op dekens, die ze tot grote bundels oprolden. Samen droegen ze die bundels naar de rots boven de grot — straks zouden ze alles wel door het gat naar beneden laten zakken. Het leek wel, of de familie Stok alles, wat voor het grijpen lag, had meegenomen. Zelfs de keukenklok hadden ze bij zich! Eduard kwam niet meer tevoorschijn en Dick ging op het laatst maar op de bovenste tree van de keldertrap zitten en keek toe, hoe George en Juul sjouwden. Na een poosje gaven die twee een zucht van verlichting; alles was vervoerd! Ze riepen Dick en Juul ging eerst nog even kijken, of vader en moeder Stok niet terugkwamen. Hij was al gauw terug. „Ik zie hun boot bij het wrak liggen," zei hij. „We zijn nog wel een poosje veilig. Laten we nu alles als de wind naar de grot brengen, dan zijn we daar van af!" Toen alles bij het gat lag opgestapeld, riepen ze Anneke: „Héla! We hebben een massa dingen, die naar beneden moeten! Ga klaar staan om ze op te vangen!" Dadelijk viel er van alles door het gat op de zachte vloer van de grot. Anneke stond versteld. Alles, wat zou kunnen breken, hadden ze in dekens verpakt en die bundels bonden ze nu aan het knopentouw, om het daaraan naar omlaag te laten zakken. „Lieve help," zei Anneke, „als ik dit allemaal heb opgeruimd, dan is het een ècht huis geworden!"

Ze waren juist klaar met het karwei, toen ze in de verte stemmen hoorden.

„Daar zijn ze!" zei Juul, die voorzichtig over de rand van de rots gluurde. „En ze hebben de koffer bij zich!"

„Laten we gaan kijken of ze merken, dat alles is verdwenen!" grinnikte Dick. „Kom mee!"

Op hun buik schoven ze over de rots en slopen zo voorzichtig mogelijk terug naar de ruïne. Ze zaten juist in hun schuilhoek, toen meneer en juffrouw Stok de binnenplaats opliepen. Juffrouw Stok keek om zich heen om te zien, waar Eduard was. Maar die was in geen velden of wegen te bekennen.

„Waar is die jongen nu weer," zei ze kwaad. „Hij heeft natuurlijk weer zitten luieren in plaats van alles op te ruimen! Eduard! Eduard! EDUARD!" Meneer Stok zette de koffer neer en liep naar de ingestorte kamer. Even later kwam hij terug en zei: „Hij heeft alles al mee naar beneden genomen. De kamer is leeg!"

„Ik heb hem nog zo gezegd, dat hij in het zonnetje moest gaan zitten, als hij klaar was!" zei juffrouw Stok. „Het is zo ongezond in die donkere kerkers! EDUARD!"

Nu hoorde Eduard haar en hij stak zijn hoofd uit de ingang. Hij zag er heel bang en geschrokken uit.

„Kom toch hier," zei juffrouw Stok, „blijf daar toch niet zitten!" — „Ik durf niet!" huilde Eduard, „die koeien waren er weer! Ze hebben me met aarde bekogeld en ze loeiden heel hard! Het waren er wel duizend!" — „Koeien?" zei vader Stok. „Koeien? Wat bedoel je daár nu mee?"

Zullen meneer en juffrouw Stok Eduards verhaal over de „koeien" geloven? Of zijn ze op klaarlichte dag niet zo bang meer en gaan ze op onderzoek uit? Dan ziet het er voor de drie in de roeken-toren niet al te best uit....

Vervolg v. blz. 11

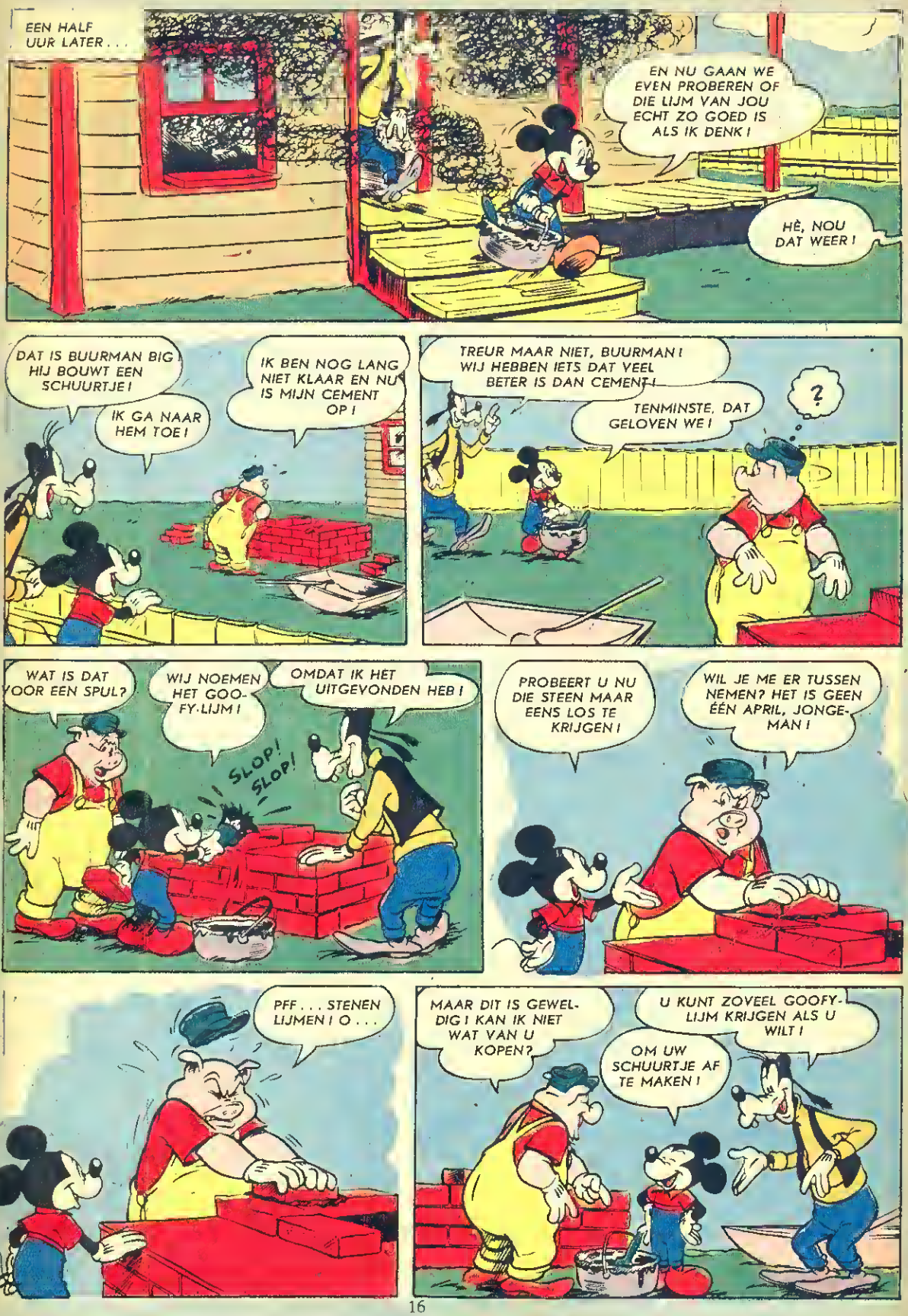
EEN HALF UUR LATER . . .
EN NU GAAN WE EVEN PROBEREN OF DIE LIJM VAN JOU ECHT ZO GOED IS ALS IK DENK !
HÈ, NOU DAT WEER !
DAT IS BUURMAN BIG ! HIJ BOUWT EEN SCHUURTJE !
IK GA NAAR HEM TOE !
IK BEN NOG LANG NIET KLAAR EN NU IS MIJN CEMENT OP !
TREUR MAAR NIET, BUURMAN ! WIJ HEBBEN IETS DAT VEEL BETER IS DAN CEMENT !
TENMINSTE, DAT GELOVEN WE !
?
WAT IS DAT VOOR EEN SPUL?
WIJ NOEMEN HET GOO-FY-LIJM !
OMDAT IK HET UITGEVONDEN HEB !
SLOP! SLOP!
PROBEERT U NU DIE STEEN MAAR EENS LOS TE KRIJGEN !
WIL JE ME ER TUSSEN NEMEN? HET IS GEEN ÉÉN APRIL, JONGE-MAN !
PFF . . . STENEN LIJMEN ! O . . .
MAAR DIT IS GEWEL-DIG ! KAN IK NIET WAT VAN U KOPEN?
U KUNT ZOVEEL GOOFY-LIJM KRIJGEN ALS U WILT !
OM UW SCHUURTJE AF TE MAKEN !

BUURMAN BIG, HEB JE MISSCHIEN EEN PAAR SPIJKERS VOOR ME? DE MIJNE ZIJN OP!
DAT IS MIJN HEER KOEN-RAAD!

HET SPIJT ME, MAAR IK HEB ER NIET ÉÉN!
HAHA! WIE GEBRUIKT ER NU NOG SPIJKERS ALS ER GOOFY LIJM BESTAAT!

KAN IK U HELPEN, MIJNHEER KOENRAAD?
IK MOET HIER WAT PLANKEN TEGEN AAN TIMMEREN, MAAR MIJN SPIJKERS ZIJN OP!

?
DAAR HEBT U GEEN SPIJKERS VOOR NODIG, HOOR!

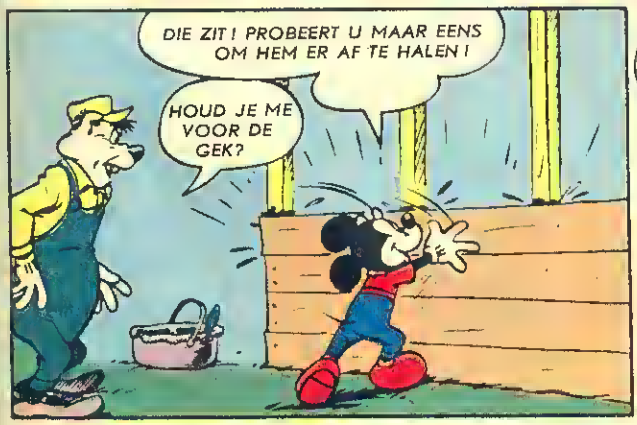
DIE ZIT! PROBEERT U MAAR EENS OM HEM ER AF TE HALEN!
HOUD JE ME VOOR DE GEK?

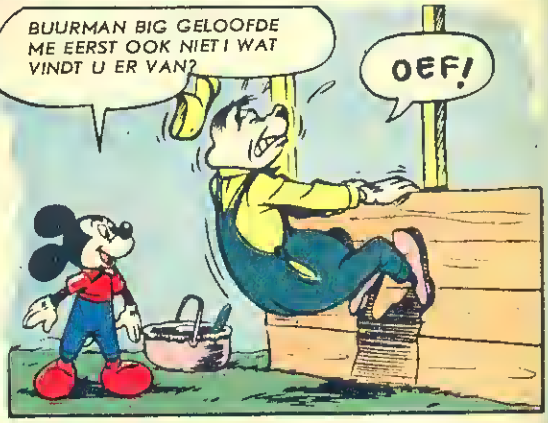
BUURMAN BIG GELOOFDE ME EERST OOK NIET! WAT VINDT U ER VAN?
OEF!

WAT EEN LIJM! KAN IK DEZE POT VAN U KOPEN? IK WIL BEST WAT HEBBEN!
U MAG ZE HOUDEN OM UW HUISJE AF TE MAKEN! SUCCES!

KOM MEE, GOOFY! AAN HET WERK! WE MOETEN ZORGEN, DAT WE EEN HELE VOORRAAD VAN DAT GOEDJE KRIJGEN!
BROM... MOMPEL...
JE GAAT RIJK WORDEN!

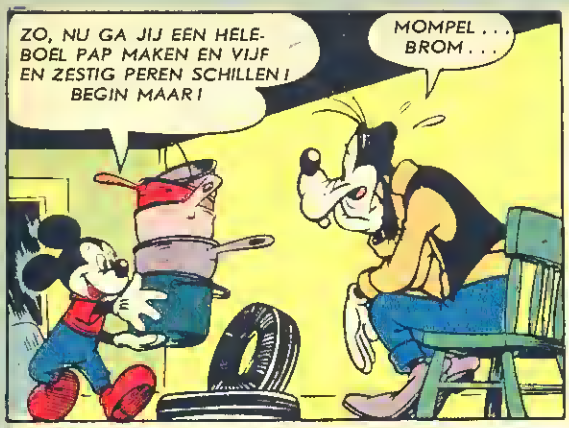
ZO, NU GA JIJ EEN HELE-BOEL PAP MAKEN EN VIJF EN ZESTIG PEREN SCHILLEN! BEGIN MAAR!
MOMPEL . . . BROM . . .

WAT ZIT JE DE HELE TIJD TOCH IN JE ZELF TE MOMPELEN! EN WAT KIJK JE TOCH SOMBER!
IK HEB ER GEEN ZIN IN OM ZO HARD TE GAAN WERKEN!

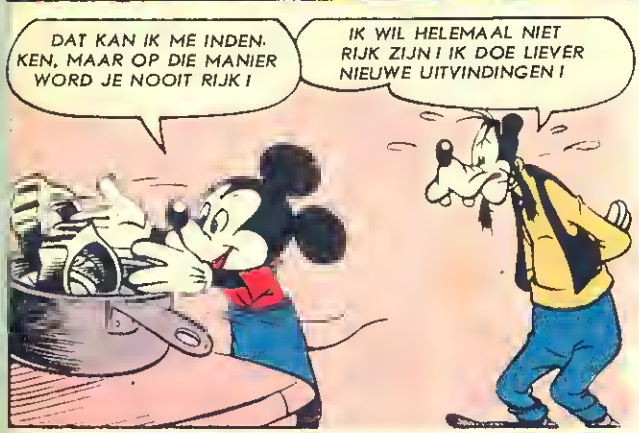
DAT KAN IK ME INDENKEN, MAAR OP DIE MANIER WORD JE NOOIT RIJK!
IK WIL HELEMAAL NIET RIJK ZIJN! IK DOE LIEVER NIEUWE UITVINDINGEN!

EEN UUR LATER...
ZIEZO, DAT IS VOOR ELKAAR! GA JE MEE?
BAH! . . . BROM . . .

KRAK!
BOEM!
WAT WAS DAT?
HET IS NET OF IEMAND ERG BOOS IS!
HELP!

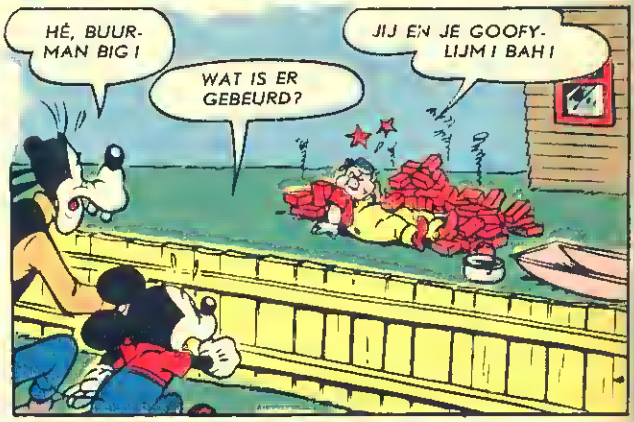
HÉ, BUURMAN BIG!
WAT IS ER GEBEURD?
JIJ EN JE GOOFY-LIJM! BAH!

IK WAS MET DE SCHOORSTEEN BEZIG EN TOEN IK ER EVEN OP LEUNDE, GEBEURDE ER DIT!

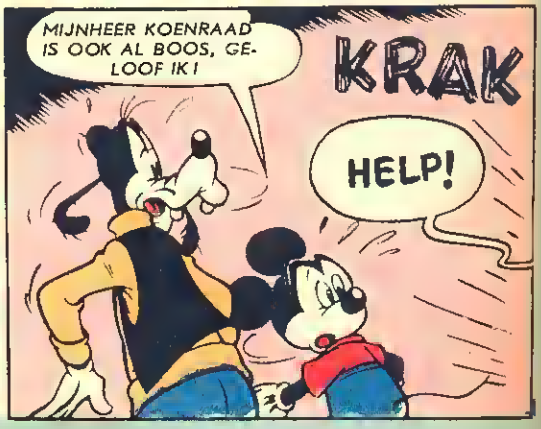
MIJNHEER KOENRAAD IS OOK AL BOOS, GELOOF IK!
KRAK
HELP!

WAT GA JE DOEN?
IK GA CEMENT EN SPIJKERS KOPEN!
VEEL LATER . . .
IK HEB DE SCHUUR EN HET HUISJE VERDER AF GEMAAKT!
HET SPIJT ME TOCH ZO, MICKEY!
JIJ KUNT ER NIETS AAN DOEN! IK HAD EERST MOETEN PROBEREN OF JOUW LIJM OOK NOG ZOU HOUDEN ALS HIJ DROOG WAS! WAT DOM VAN ME!
HIER, NEEM MAAR EEN PAAR KOEKJES! IK HEB ZE ZELF GEMAAKT!
DANK JE WEL!
UMPGGH!
WAT IS ER? KUN JE JE MOND NIET MEER OPENDOEN?
MGGGHF!
MAAK JE MAAR NIET ONGERUST! OVER EEN PAAR UUR IS HET WEL OVER!
MGGF!
Ik ben niet ongerust, maar ik ben woedend. Als je me eerst zo'n koekje had gegeven, had ik er een hele tijd niet kunnen praten! Dat zou voor iedereen veel beter geweest zijn!

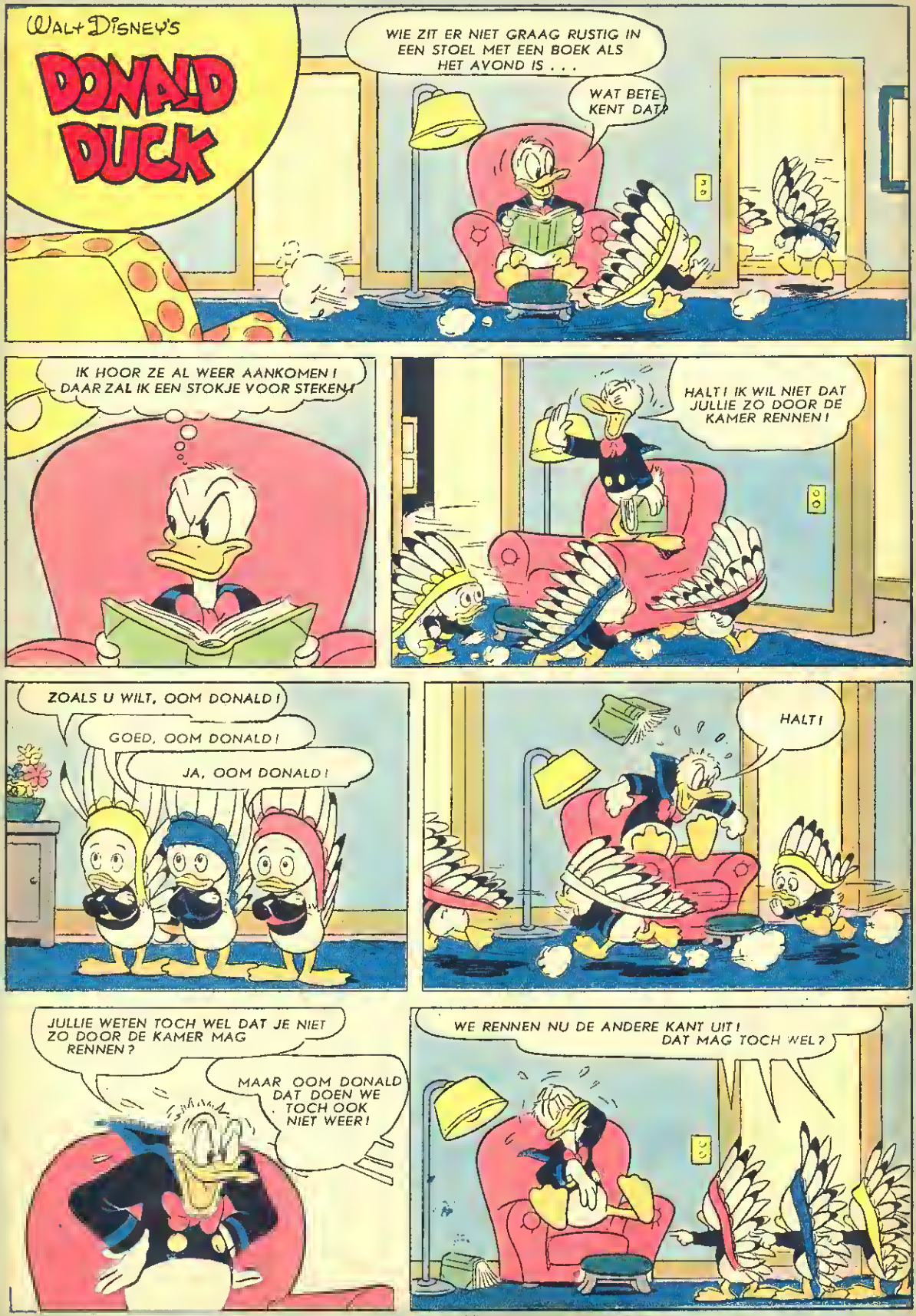
WALT DISNEY'S
DONALD DUCK
WIE ZIT ER NIET GRAAG RUSTIG IN EEN STOEL MET EEN BOEK ALS HET AVOND IS . . .
WAT BETEKENT DAT?
IK HOOR ZE AL WEER AANKOMEN! DAAR ZAL IK EEN STOKJE VOOR STEKEN!
HALT! IK WIL NIET DAT JULLIE ZO DOOR DE KAMER RENNEN!
ZOALS U WILT, OOM DONALD!
GOED, OOM DONALD!
JA, OOM DONALD!
HALT!
JULLIE WETEN TOCH WEL DAT JE NIET ZO DOOR DE KAMER MAG RENNEN?
MAAR OOM DONALD DAT DOEN WE TOCH OOK NIET WEER!
WE RENNEN NU DE ANDERE KANT UIT! DAT MAG TOCH WEL?

TOM POES EN DE TOVERLEERLING

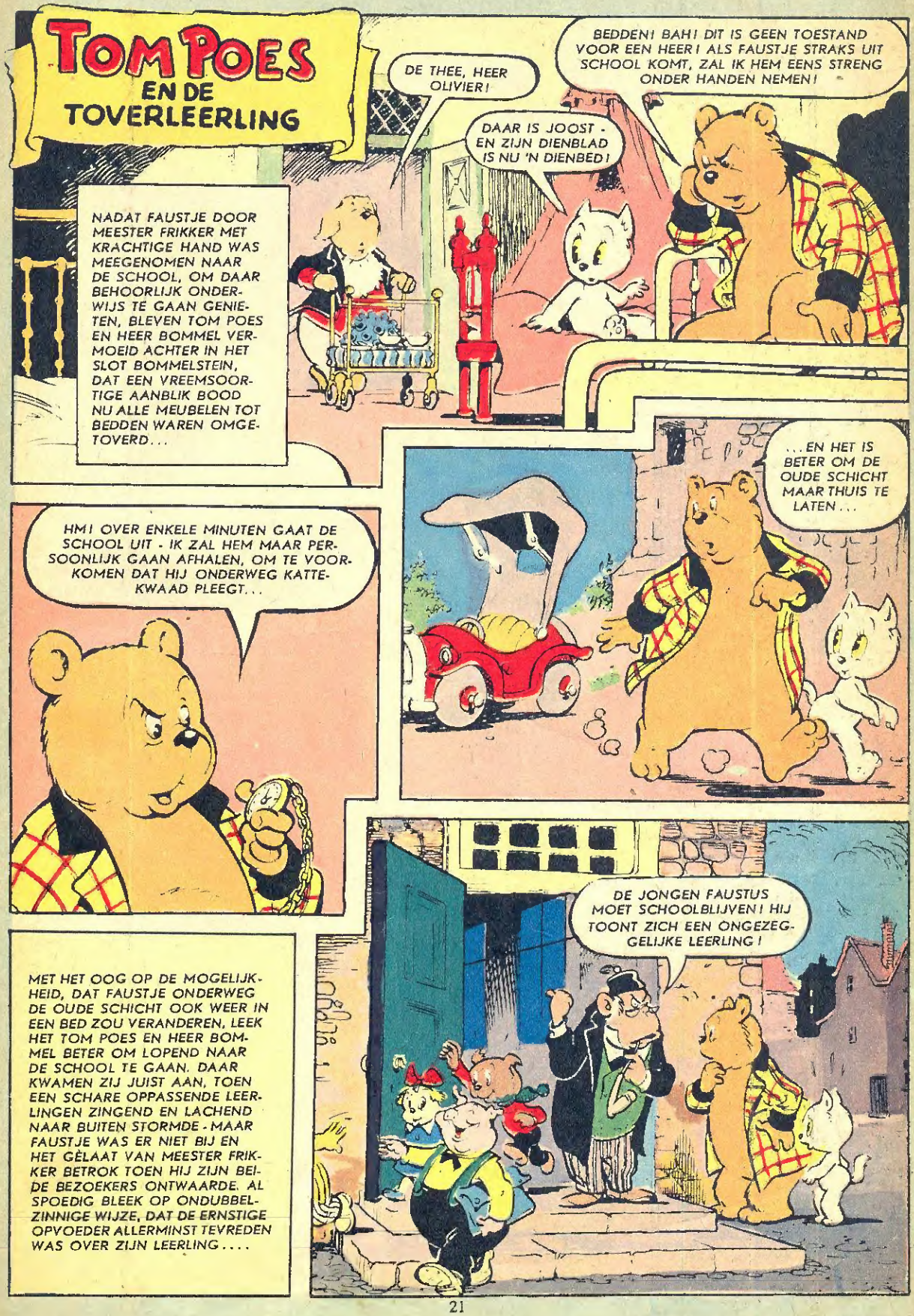

HOEWEL FAUSTJE ZICH DUS WEL ERNSTIG HAD MISDRAGEN, SCHEEN DE EERSTE SCHOOLDAG ONDER MEESTER FRIKKERS STRENGE TUCHT HEM TOCH GOED GEDAAN TE HEBBEN. DEZE VERBETERING GAF HEER BOMMEL AANLEIDING OM OOK ZIJNERZIJDS NOG EEN OPVOEDEND WOORDJE TE SPREKEN.

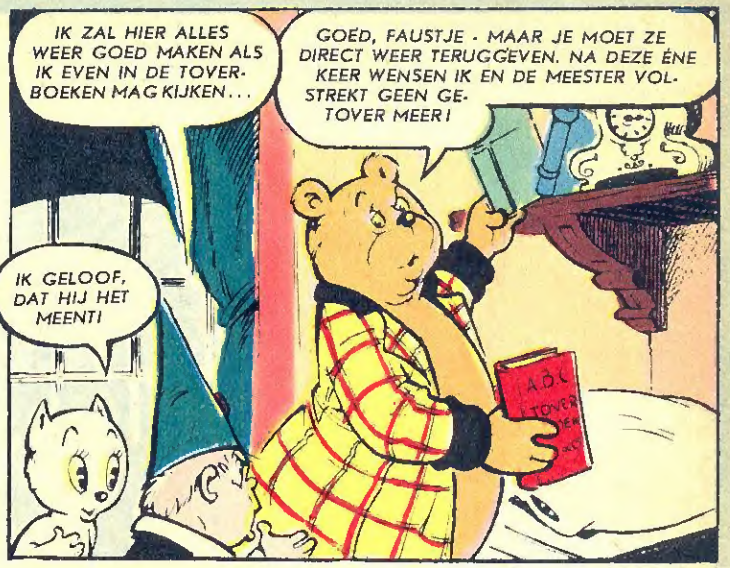

TERWIJL TOM POES EN HEER BOMMEL ADEMLOOS TOEKEKEN, STUDEERDE FAUSTJE ENIGE TIJD VLIJTIG IN DE TOVERBOEKEN. TOEN HIJ TENSLOTTE GEVONDEN HAD WAT HIJ ZOCHT UITTE HIJ PLECHTIG EEN ZONDERLINGE EN ONVERSTAANBARE SPREUK, DIE ONMIDDELLIJK UITWERKING HAD....

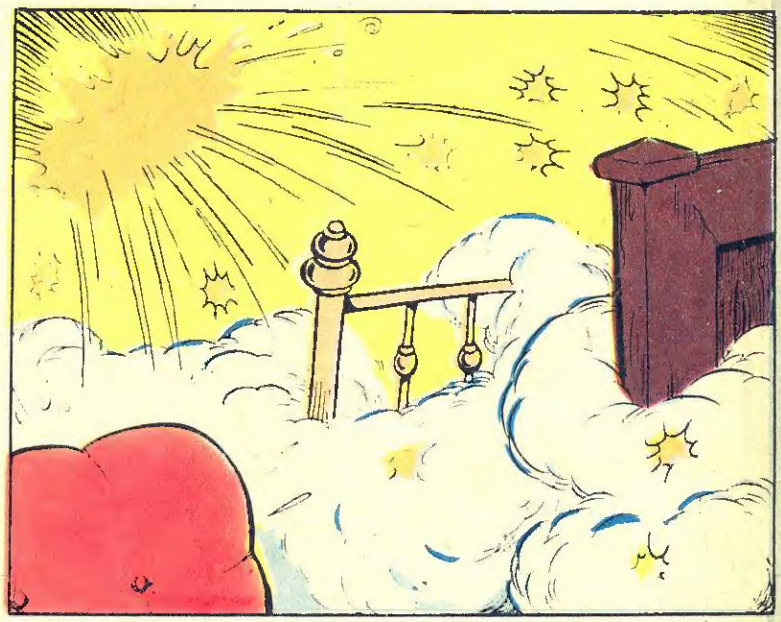

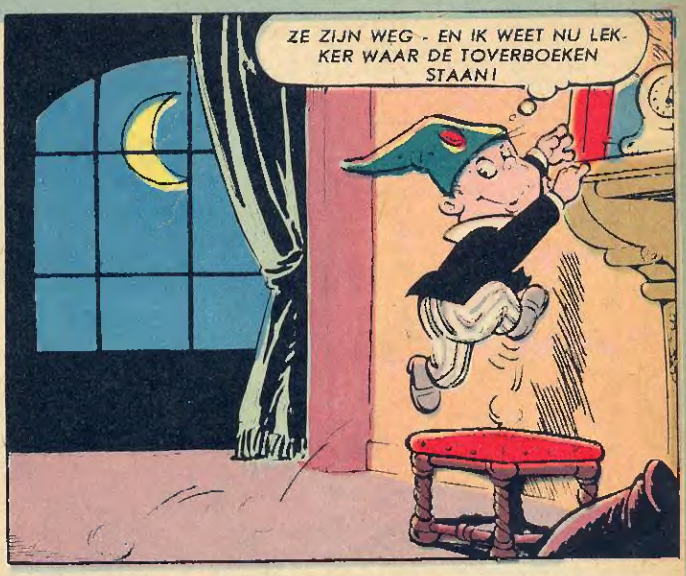

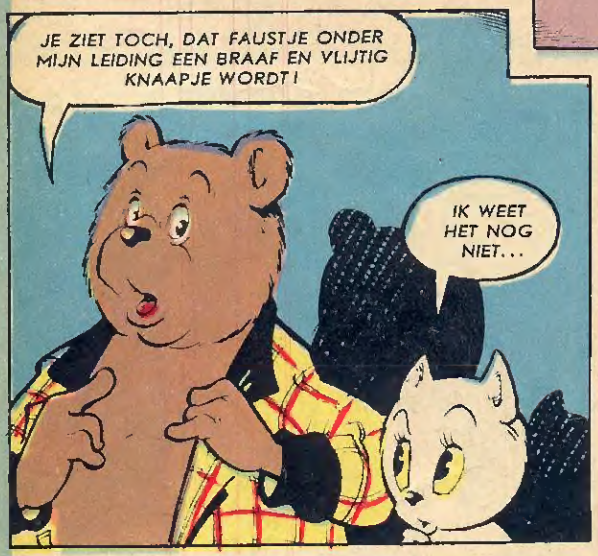

GEDREVEN DOOR WRAAKZUCHT WIERP DE ANDERS ZO LUIE FAUSTJE ZICH ALS EEN BEZETENE OP ZIJN BOEKEN - EN TOT DIEP IN DE NACHT BLEEF HIJ DE MEEST ZONDERLINGE FORMULES UIT ZIJN HOOFD LEREN. HET WAS DUIDELIJK, DAT HIJ WEINIG GOEDS IN DE ZIN HAD VOOR HEER BOMMEL EN MEESTER FRIKKER....